

Parlamentul României Camera Deputaților

COMISIA PENTRU MUNCĂ ȘI PROTECȚIE SOCIALĂ

București, 31 martie 2015
Nr. 4c-7/113

R A P O R T

asupra propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 – Codul Muncii

În conformitate cu prevederile art.95 și 115 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, Comisia pentru muncă și protecție socială a fost sesizată, prin adresa nr. **Plx 84/2015** din 25 februarie 2015, cu dezbateră pe fond, în procedură de urgență, a *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.53/2003 – Codul Muncii*.

La întocmirea prezentului raport, Comisia a avut în vedere:

- avizul favorabil al Consiliului Legislativ (nr.544/08.05.2014)
- avizul negativ al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci (nr.4c-2/164/25.03.2015)
- avizul negativ al Comisiei juridice, de disciplină și imunități (nr.4c-11/221/10.03.2015)
- avizul favorabil al Comisiei pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați (nr.4c-17/333/10.03.2015)
- avizul negativ al Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale (nr.4c-5/112/04.03.2015)
- punctul de vedere, negativ, al Guvernului (nr.1410/17.07.2014).

Propunerea legislativă are ca **obiect de reglementare** modificarea și completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii, principalele modificări referindu-se la:

- completarea art.16 alin.(1) cu precizarea că încheierea contractului individual de muncă se realizează „*anterior începerii activității*”;

- *introducerea unei noi litere* la art.50, vizând suspendarea de drept a contractului individual de muncă, în situația absențelor nemotivate ale salariatului;
- modificarea art.56 alin.(1) lit.c), în sensul ca încetarea de drept a contractului individual de muncă să aibă loc la data comunicării deciziei de pensie;
- completarea art.61 cu o nouă literă, în sensul includerii ca motiv de concediere care ține de persoana salariatului a situației salariatului care, întrunind condițiile de pensie pentru limită de vârstă, nu solicită pensionarea;
- modificarea art.105 alin.(1) lit.a), în sensul cuprinderii în contractul individual de muncă cu timp parțial a duratei muncii și a programului de lucru;
- abrogarea alin.(2) al art.125, prin care se definește salariatul care desfășoară activitate pe timp de noapte;
- modificarea alin.(1) al art.137, în sensul în care repausul săptămânal se propune a fi acordat în două zile, de regulă sâmbăta și duminica, fără ca aceste două zile să mai fie consecutive.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor **organice**, conform prevederilor art.73 alin.(3) lit.p) din Constituția României, republicată.

La dezbaterile care au avut loc în ședința comisiei din 24 martie 2015 a participat, în conformitate cu prevederile art.55 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, din partea Guvernului: d-l Eduard Corjescu – director în cadrul Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

La lucrările comisiei și-au înregistrat prezența 23 deputați, din totalul de 24 membri ai comisiei.

Raportul comisiei a fost adoptat cu unanimitate de voturi.

Propunerea legislativă a fost **respinsă** de Senat în ședința din 24 februarie 2015.

Camera Deputaților este **Cameră decizională**, potrivit prevederilor art.75 din Constituția României și ale art.92 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

În urma finalizării dezbaterilor, Comisia propune Plenului Camerei Deputaților **respingerea** inițiativei legislative din următoarele considerente:

- completarea art.16 alin.(1) cu precizarea că încheierea contractului are loc anterior începerii activității este inutilă față de dispozițiile alin.(2) și (3) ale aceluiași articol. Astfel, la alin.(2) se stabilește că anterior începerii activității, contractul individual de muncă se înregistrează în registrul general de evidență a salariaților, iar la alin.(3) că angajatorul este obligat ca anterior începerii activității să înmâneze salariatului un exemplar din contract;
- pentru evitarea paralelismului legislativ, întrucât art.51 alin.(2) prevede suspendarea contractului individual de muncă în situația absențelor nemotivate ale salariatului în condițiile stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil, prin contractul individual de muncă precum și prin regulamentul intern. Totodată, s-a apreciat că absențele nemotivate fac parte din categoria abaterilor disciplinare și constituie obiectul prerogativei disciplinare care se află la dispoziția angajatorului ce are dreptul de a aplica, potrivit legii, sancțiuni disciplinare salariaților săi ori de câte ori constată că aceștia au săvârșit o abatere disciplinară. În consecință, considerăm că, absențele nemotivate nu pot face obiectul suspendării de drept a contractului individual de muncă;
- la momentul în care s-a propus forma actuală a art.51 alin.(1) lit. c), respectiv încetarea de drept a contractului individual de muncă la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, s-a avut în vedere respectarea dreptului special pe care îl constituie *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice*;
- nu poate fi acceptată includerea ca motiv de concediere care ține de persoana salariatului a situației salariatului care, întrunind condițiile de pensie pentru limită de vârstă, nu solicită pensionarea, deoarece pensionarea, ca urmare a îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare, constituie un drept al salariatului și nu o sancțiune.
- propunerea referitoare la cuprinderea în contractul individual de muncă cu timp parțial a duratei muncii și a programului de lucru este *restrictivă* deoarece, pentru salariatul cu fracțiune de normă, numărul de ore normale de lucru, calculate săptămânal sau ca medie lunară, trebuie să fie inferior numărului de ore normale de lucru al unui salariat cu normă întreagă comparabil, caz în care se are în vedere repartizarea programului de lucru în vederea flexibilizării acestuia;

- propunerea de abrogare a alin.(2) al art.125 nu poate fi acceptată deoarece, în baza acestor dispoziții, angajatorii pot cuantifica timpul care reprezintă muncă efectuată pe timpul nopții și pot stabili drepturile salariale aferente acestui tip de muncă.
- referitor la modificarea alin.(1) al art. 137, în sensul în care repausul săptămânal să fie acordat în două zile, de regulă sâmbăta și duminica, fără ca aceste două zile să mai fie consecutive, considerăm că ar conduce la scăderea nivelului de protecție al salariatului, prin acordarea timpului de odihnă în vederea refacerii după o perioadă de lucru, așa cum este prevăzut în *Directiva 2003/88/CE privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru*.

PREȘEDINTE,
Adrian Solomon

SECRETAR,
Mihăiță Găină

Întocmit,
Consilier parlamentar Lidia Vlădescu